

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203454
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6618203454.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu: H. V. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX J., T. L. V. XX, proti žalovanej: W. Y. za ktorú koná Q. W. W. republiky, so sídlom XXX XX O., Y. ul. XX, H.: XX XXX XXX, o náhradu škody v sume 110.000 € spôsobenú nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 11C/18/2018-16 zo dňa 01. 10. 2018, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie o zaplatenie sumy 110.000 € z titulu náhrady škody spôsobenej štátom pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3Er/1061/11 (I. výrok) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (II. výrok).

2. Okresný súd lustráciou v registri zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/1/2017 prebiehalo na okresnom súde totožné konanie, a to na základe žaloby zo dňa 28. 07. 2017, ktorá sa týkala tých istých strán sporu a rovnakého nároku i predmetu konania, pričom predmetná žaloba bola právoplatným rozsudkom č. k. 6C/1/2017 zo dňa 22. 11. 2017 zamietnutá. Okresný súd preto konštatoval naplnenie podmienok, pre ktoré nemožno vo veci konať, a z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci konanie zastavil.

3. Na právne posúdenie veci okresný súd aplikoval ust. § 230 v spojení s ust. § 161 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalobca na základe odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že prvé konanie na okresnom súde sp. zn. 6C/1/2017 sa viedlo na základe návrhu na predbežné prerokovanie nároku so žalovanou z roku 2016 a nie z roku 2012 (ďalej aj „návrh z roku 2012“ alebo „návrh z roku 2016“) a preto okresný súd nesprávne zamietol žalobu z dôvodu premlčania žalovaného nároku. Zdôraznil, že nikdy nepodal žalobu na základe návrhu z roku 2012. Žalobca ďalej konštatoval, že pokiaľ súd napriek tomu žalobu v rámci konania sp. zn. 6C/1/2017 zamietol na základe návrhu z roku 2012, tak je evidentné, že súd o žalobe v súvislosti s návrhom z roku 2016 ešte nerozhodoval. Preto žalobca trvá na prejednaní tejto veci sp. zn. 11C/18/2018 v súlade s návrhom na predbežné prerokovanie nároku so žalovanou z roku 2016.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie žalobcu prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP preskúmal a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

9. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Splnenie procesných podmienok je predpokladom vedenia každého civilného konania a súd je povinný skúmať ich splnenie z úradnej povinnosti (ex offio) počas celého konania. Pokiaľ po ich preskúmaní súd dôjde k záveru, že v konaní ide o taký nedostatok procesných podmienok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví. Medzi neodstrániteľné procesné podmienky nepochybne patrí aj prekážka právoplatne rozsúdenej veci (res iudicata), ktorá vyplýva priamo zo zákona (§ 230 CSP <.), a jej existencia vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania.

12. Prekážka rozsúdenej veci v zmysle § 230 CSP (res iudicata) alebo tiež zásada ne bis in idem je z ústavnoprávneho hľadiska súčasťou princípu právnej istoty, ktorý tvorí súčasť konceptu právneho štátu, zakotvenej v čl. 1 ods. 1 Ústavy < SR. Uvedená prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec, avšak existencia skoršieho právoplatného rozhodnutia vo veci bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v tej istej veci. Prekážka právoplatne rozsúdenej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb a totožnosťou predmetu konania. Inak povedané, o tú istú právnu vec ide vtedy, ak je predmetom nového konania ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a súčasne, ak sa právna vec týka rovnakých účastníkov konania, resp. sporových strán.

13. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení (vychádza z rovnakého skutku), z ktorých bol uplatnený aj v predchádzajúcom - už právoplatne skončenom konaní (uvedené vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu SR II. ÚS 798/2016 z 11. 01. 2017). O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v novom konaní zúčastňujú tie isté osoby. To platí aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. Pri posudzovaní prekážky res iudicata nie je významné ani to, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej (stav), ktorý bol predmetom pôvodného konania, ale postačuje samotná skutočnosť, že pôvodné konanie bolo skončené právoplatným rozhodnutím. Vzhľadom na uvedené platí, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná aj prípade, ak bol v pôvodnom konaní určitý skutkový dej po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne.

14. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd skúmal, či právna vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 6C/1/2017 na základe žaloby podanej dňa 28. 07. 2017 je tou istou právnou vecou, ako predložená právna vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 11C/18/2018 na základe žaloby podanej dňa 30. 07. 2018 a či sa v nich uplatňuje rovnaký žalobný nárok na rovnakom skutkovom základe a medzi rovnakými sporovými stranami. Zo spisového materiálu je zrejmé, že v oboch prípadoch bola žalobcom podaná proti žalovanej žaloba o zaplatenie toho istého nároku na zaplatenie sumy 110.000 € z titulu náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená orgánom verejnej moci - Okresným súdom Rimavská Sobota pri výkone verejnej moci, a to nesprávnym úradným postupom v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3Er/1061/2011. Právna vec vedená na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/1/2017 bola skončená rozsudkom č. k. 6C/1/2017 - 101 zo dňa 22. 11. 2017,

ktorým žalobu zamietol, a ktorý v zmysle doložky právoplatnosti nadobudol právoplatnosť dňa 30. 01. 2018.

15. Žalobca v odvolaní sám uviedol, že žalobu za každým podával len na základe návrhu na predbežné prerokovanie nároku z roku 2016. Zo spisu vyplýva, že okresný súd žalobu vo veci sp. zn. 6C/1/2017 zamietol, pretože žalobca v danom konaní nepredložil a ani iným spôsobom nepreukázal, že žalovanej doručil dňa 09. 02. 2016 návrh na predbežné prerokovanie ním tvrdeného nároku. Súdu tak nebol známy výsledok konania o tomto návrhu pred príslušným orgánom verejnej moci a preto nemohol podmienku podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. považovať za splnenú. Okresný súd navyše konštatoval aj zistenie, že žalobca už dňa 21. 09. 2012 požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie tohto tvrdeného nároku, a že žalobca dňa 02. 05. 2013 aj prevzal oznámenie o nevyhovujúcom výsledku. Je tak zrejmé, že žalobca už najneskôr v tomto čase musel vedieť o tvrdenej škode a preto by bol žalobný nárok v zmysle ust. § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. premlčaný. Vzhľadom na uvedené je nespôsobilá prívodiť iné právne posúdenie odvolacia námietka žalobcu o tom, že žaloba v tomto konaní má iný právny základ na rozdiel od konania vo veci sp. zn. 6C/1/2017 s poukazom na uplatnenie predbežného prerokovania nároku z roku 2012 a predbežného prerokovania nároku z roku 2016. Predmetom konania je žaloba o náhradu škody, nie posúdenie jej predbežného prejednávania. Odvolací súd dodáva, že žalobca si mohol tento nárok uplatniť priamo proti exekútorovi.

16. Okresný súd preto postupoval správne, keď po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o zamietnutí žaloby vo veci sp. zn. 6C/1/2017 konanie v tejto právnej veci podľa ust. § 230 CSP zastavil z dôvodu existencie prekážky rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky. Odvolaciemu súdu tak na základe vyššie uvedených skutočností neostávalo iné, ako napadnuté uznesenie okresného súdu, vrátane závislého výroku o trovách konania postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správne.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol z dôvodu, že uznesenie o zastavení konania je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 2 CSP). Úspešnou stranou v celom rozsahu bola v odvolacom konaní žalovaná, ktorej však žiadne trovy odvolacieho konania podľa obsahu spisu nevznikli, a preto jej voči žalobcovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (ust. § 255 ods. 1 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).